Lieta Nr.11390081213

Lietas arhīva Nr. K37-0287-14/6

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2014.gada 7.novembrī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese L.Sprigule
piedaloties prokuroram A.Bičušam
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.
Tiesa, tiesas izmeklēšanā

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. A/ tīši nodarīja vidēji smagus miesas bojājumus, kas nav bīstami dzīvībai un nav izraisījis Krimināllikuma 125.pantā paredzētās sekas, bet izraisījis ilgstošu veselības traucējumu (vidēja smaguma miesas bojājums).

2013.gada 24.novembrī ap plkst. 2.15 pretī spēļu zālei /adrese/, /pers. A/, aiz dusmām par /pers. B/ rīcību, ar nodomu nodarīt miesas bojājumus /pers. B/, tīši vienu reizi no sāniem ar dūri iesita /pers. B/ pa sejas labo pusi, kā rezultātā /pers. B/ nodarīja šādus miesas bojājumus - apakšžokļa lūzumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas rada ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētais/pers. A/ pilnīgi atzina savu vainu viņam inkriminētajās darbībās, lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesa pieņēma lēmumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

/pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas, ņemot vērā miesas bojājumu smaguma pakāpi, veselības traucējuma ilgumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt, atbilstoši šī panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. A/ personību noskaidrots - ar Tukuma rajona tiesas 2009.gada 9.septembra spriedumu /pers. A/ tika atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un sešiem mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz trīs gadiem un noteikts pienākums piedalīties probācijas programmās saskaņā ar Valsts probācijas dienesta norādījumiem (lietas 71.-75.lapa). Sodāmība ir dzēsta.

Ar IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdruku pierādīts, ka /pers. A/ vairākkārt sodīts administratīvi, sodi izciesti (lietas 43.-44.lapa).

Apsūdzētais nav Tukuma narkoloģijas un psihiatrijas kabineta reģistros (lietas 38., 39. lapa).

Tukuma novada domes informācija liecina, ka /pers. A/ deklarējis savu dzīvesvietu /adrese/ un Tukuma novada Domes Administratīvā komisija /pers. A/ nav administratīvi sodījusi (lietas 37.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, par kuru Krimināllikuma 126.panta pirmā daļa paredz piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ nosakāms likumā paredzētais sods - piespiedu darbs.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka strādā SIA /Nosaukums A/. Lietā nav ziņu par apsūdzētā ienākumu regularitāti, tādēļ, tiesas ieskatā, nav lietderīgi piemērot naudas sodu.

Izvērtējot ziņas par apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma apstākļus, radīto kaitējuma apmēru, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu, tiesa secina, ka apsūdzētajam nav piemērojams likumā noteikties brīvības atņemšanas sods. Tiesas ieskatā, nosakot sodu - piespiedu darbs pilnībā tiks sasniegti Krimināllikuma 35.pantā noteiktie soda mērķi.

Kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa konstatē apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos izdarītajā, tā nožēlošanu un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu - apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu. Cietušais tiesas sēdē paskaidroja, ka ar apsūdzēto ir izlīdzis, materiālu pretenziju pret apsūdzēto nav.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, veicinājis procesa norisi, piesakot lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kas liecina par viņa attieksmi pret apsūdzību. Tiesa nekonstatē Krimināllikuma 48.pantā paredzētos atbildību pastiprinošus apstākļus.

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, tiesa secina, ka iespējams noteikt tādu soda mēru, kas ir tuvu minimālajai robežai.

2014.gada 11.aprīlī apsūdzētājam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 33.lapa).

Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācija iesniegusi pieteikumu par cietušajam - /pers. B/ izmaksātās valsts kompensācijas 711,43 *euro* piedziņu valsts ienākumos (lietas 65.-66.lapa), to tiesas sēdē uzturēja prokurors. Apsūdzētais atzina pieteikto kompensāciju.

Cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu valsts budžetā noteic likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 31.panta 2.punkts.

Pirmstiesas procesā, 2014.gada 29.augustā, Tukuma rajona tiesā tika lemts jautājums par drošības līdzekļa – apcietinājums piemērošanu /pers. A/. Juridiskās palīdzības sniegšanai tiesā, pēc tiesas norīkojuma, piedalījās zvērināta advokāte

S.Kokina. /pers. A/ tiesas sēdē nepiedalījās (lietas 92.,93.lapa).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 84.pantam, 2009.gada 22.decembra MK noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" zvērinātai advokātei S.Kokinai pēc iesniegtā paziņojuma no valsts līdzekļiem izmaksājami 47,67 *euro* par piedalīšanos tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma 2014.gada 29.augustā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu šo izdevumu samaksa valsts labā uzliekama apsūdzētajam /pers. A/.

Lietā nav ziņu par apsūdzētā mantisko stāvokli, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.pantam izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 531. pantu,

Tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar daļas ar piespiedu darbu uz piecdesmit (50) stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, pieteikties soda izpildei Valsts probācijas dienesta Tukuma teritoriālajā struktūrvienībā.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atcelt spriedumam stājoties spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos:

- cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju 711,43 (septiņi simti vienpadsmit *euro* 43 centi);
- procesuālos izdevumus – 47,67 *euro,* (četrdesmit septiņi *euro* 67 centi) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā, nosakot termiņu maksājuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma apliecinošu dokumentu nekavējoties iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem Zemgales apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese L.Sprigule